

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **K. K.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Dagmar Dřímlovou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky** se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2005 č. j. 12 Ca 12/2005 - 28,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna soudem ustanovené zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Dagmar Dřímlové **s e u r č u j e** částkou 650 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2005 č. j. 12 Ca 12/2005 - 28, kterým byla odmítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 13. 10. 2004 č.j. 2635/04/Št a č.j. 2636/04/Št, a bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Ze soudního spisu vyplývají tyto podstatné skutečnosti:

Žalobce podal dne 7. 12. 2004 u Krajského soudu v Plzni podání, které označil jako „žaloba proti rozhodnutí správního orgánu“; za žalovaného označil Všeobecnou zdravotní pojišťovnu ČR, Orlická 4/2020, Praha, pobočka Plzeň - město, Jiráskovo nám. 31, Plzeň.

Žalobce v žalobě uvedl: „7. IV. 2004 vydal žalovaný platební výměr 4240400435 s odnětím odkladného účinku pro odvolání. Podávám žalobu na neplatnost plat. výměru (Okresní soud ji pro nepřislusnost zamítl 21. VII., odvolací to potvrdil 18. XI.). Výměrem mi bylo uloženo zaplatit 9368 Kč, dál cca 37 000 Kč penále. Uvedený důvod: „Následnou kontrolou plateb na veřejné zdravotní pojištění za období od 18. 10. 1996 do 8. 3. 2004 byl zjištěn u plátce nedoplatek ve výši 9368 Kč“. Platební výměr nemá žádný reálný podklad. Žádám soud, aby v rozsudku stanovil neplatnost platebního výměru a povinnost žalovaného uhradit náklady sporu.“

Žalobce v žalobě uvedl, že jako nezaměstnaný bez příjmů žádá soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce ex offio (aby mj. doplnil tuto žalobu po stránce odborné).

Krajský soud v Plzni zkoumal, zda žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce pro řízení o žalobě. O žádosti žalobce však nerozhodl, protože usnesením ze dne 21. 1. 2005 č. j. 57 Ca 36/2004 - 17 žalobu postoupil k vyřízení Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 3. 2005 č. j. 12 Ca 12/2005 - 20 zamítl návrh na ustanovení zástupce žalobci, neboť žalobce přes výzvy Krajského soudu v Plzni dostatečně neprokázal, že splňuje podmínky pro ustanovení zástupce.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2005 č. j. 12 Ca 12/2005 - 23 bylo žalobci uloženo označit napadené rozhodnutí a den jeho doručení, uvést důvody, v nichž spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést a jaký návrh na vydání rozsudku činí, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení.

Žalobce na tuto výzvu nereagoval.

Tentýž soud usnesením uvedeným v záhlaví žalobu odmítl. V odůvodnění uvedl, že žalobce se „pravděpodobně“ domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2004 č.j. 2635/04/Št a č.j. 2636/04/Št. Odmítnutí žaloby odůvodnil tím, že žaloba neobsahovala náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2, 3 a § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a proto byl žalobce vyzván k doplnění a opravě žaloby shora uvedeným usnesením, v němž byl také poučen o následcích neuposlechnutí této výzvy ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 27. 5. 2005. Žalobce žalobu ve stanovené lhůtě nedoplnil a neučinil tak ani ke dni rozhodování soudu o odmítnutí žaloby. Protože žalobce žalobu řádným způsobem ve lhůtě neopravil a nedoplnil a byl upozorněn na následky tohoto postupu, soud žalobu odmítl.

V kasační stížnosti proti tomuto usnesení žalobce uvedl, že podal kasační stížnost proti usnesení, jímž byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě.

Jelikož se taková kasační stížnost v soudním spise nenacházela, vyzval soud žalobce, aby zaslal její kopii a doložil její podání na poštu podacím lístkem. Žalobce na tuto výzvu reagoval zasláním kopie podání, které je nazváno „kasační stížnost“, bylo adresováno Městskému soudu v Praze a datováno dnem 27. 5. 2005.

Jelikož žalobce nedoložil toto tvrzené odeslání kasační stížnosti, byl soudem znovu vyzván, aby předložil kopii podacího lístku. Na tuto výzvu žalobce reagoval tak, že uvedl: „podací lístek jsem nenalezl.“

V soudním spise je založen stejnopis rozhodnutí o odvolání, které vydal rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky dne 13. 10. 2004 pod č.j. 2635/04/Št a č.j. 2636/04/Št. Odvolací orgán rozhodl o odvolání žalobce proti platebnímu výměru VZP ČR, územní pracoviště Plzeň - město (dříve Okresní pojišťovna Plzeň - město) č. 4240400435 ze dne 7. 4. 2004, kterým byla uložena povinnost zaplatit dlužné pojistné ve výši 9368 Kč, a platebnímu výměru č. 2140400434 ze dne 7. 4. 2004, kterým byla uložena povinnost zaplatit penále ve výši 37 015 Kč, tak, že podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, odvolání se zamítá a výše uvedené platební výměry se potvrzují.

Kasační stížnost žalobce opřel o ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy tvrdil nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby.

Žalobce uvedl, že proti usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení právního zástupce podal v zákonné lhůtě kasační stížnost, které nebylo do dne rozhodnutí Městského soudu v Praze o odmítnutí žaloby rozhodnuto. Žalobce dosud neobdržel rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci jím podané kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze o neustanovení zástupce, i když v žalobě poukazoval na to, že je práva neznalý a nevěděl, jakým způsobem žalobu opravit a doplnit.

Žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobce současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť se domnívá, že v opačném případě by výkon rozhodnutí pro něj znamenal nenahraditelnou újmu. Pokud Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhoví, výkon napadeného rozhodnutí by byl předčasný a zcela v rozporu s institutem kasační stížnosti. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že podání žalobce jsou natolik zmatečná, že ani žalovaný nerozpoznal, proti čemu žaloba na přezkoumání správního rozhodnutí směřuje. Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že směřuje nejspíše proti předcházejícímu rozhodnutí rozhodčího orgánu ze dne 15. 4. 1998 č.j. 996/97/Št 997/97/Št, jehož přezkoumání již není přípustné. Ve skutečnosti žalobce odmítá platit pojistné za první zúčtovací období do října 1996.

Žalovaný navrhl, aby kasační stížnost a žádost o povolení jejího odkladného účinku byly zamítnuty.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost takto:

V podstatě jediným seznatelným důvodem kasační stížnosti je tvrzení, že usnesení o odmítnutí žaloby je nezákonné proto, že žalobce podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze o neustanovení zástupce žalobci pro řízení o žalobě a o této kasační stížnosti dosud nebylo rozhodnuto.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že se v něm tvrzená kasační stížnost nenachází. Proto Městský soud v Praze právem vyzval žalobce, aby předložil nejen stejnopis tvrzené kasační stížnosti, ale i doklad o tom, že kasační stížnost podal včas držiteli poštovní licence k poštovní přepravě („podací lístek“). Tento doklad žalobce nepředložil a ostatně se o něm nezmiňuje ani v kasační stížnosti.

Za této situace kasační stížnost nemohla být předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, neboť nebylo prokázáno, že byla vůbec podána.

Městský soud v Praze tedy rozhodl v souladu se zákonem, když žalobu odmítl pro neodstranění vad, které bránily jejímu projednání.

Na okraj se dodává, že podle obsahu žaloby žalobce ji podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nikoli proti rozhodnutí odvolacího orgánu.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Pokud jde o návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ust. § 107 s. ř. s., není nutné rozhodovat tam, kde Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti věcně rozhodne bez prodlení, tedy ihned poté, co je mu předložena, a po nezbytném poučení účastníků řízení, neboť za této situace nemohou nastat skutečnosti tvrzené jako důvod pro přiznání odkladného účinku ani nastat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2003 č. j. 2 Azs 3/2003 - 44, uveřejněný pod č. 173/2004 Sb. NSS).

V projednávané věci Nejvyšší správní soud postupoval v intencích tohoto rozsudku a proto o odkladném účinku kasační stížnosti nerozhodoval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému nevznikly náklady převyšující jeho běžnou úřední činnost.

Žalobci byla usnesením Městského soudu v Praze ustanovena pro řízení o kasační stížnosti zástupkyně - advokátka. V tomto případě hradí odměnu za zastupování a hotové výdaje stát.

Nejvyšší správní soud zástupkyni přiznal odměnu za dva úkony právní služby po 250 Kč (§ 9 odst. 2 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 8. 2006) a náhradu hotových výdajů v celkové částce 150 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 650 Kč. Tato částka bude vyplacena zástupkyni žalobce z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

